

Κυριακή 20η Ὀκτωβρίου 2019 (Κυριακή ΣΤ΄
Λουκᾶ).

Λκ. 8, 27 – 39.

«διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός» Λκ. 8, 39.

Στή χώρα τῶν Γαδαρηνῶν πηγαίνει σήμερα ὁ Ἰησοῦς, γιά νά τούς φέρεي τό μήνυμα τῆς σωτηρίας, γιά νά τούς δώσει μιὰ εὐκαιρία λύτρωσης. Ἐκεῖνοι Τόν ἀποπέμπουν. Τόν διώχνουν εὐγενικά ἀπό τή χώρα τους καί ἀπό τίς ζωές τους. Τόν φοβοῦνται. Φοβοῦνται γιά τά συμφέροντά τους καί γιά τή βόλεψή τους.

Ἄπ' ὅλους τούς Γαδαρηνοὺς, ὅμως, ὑπάρχει ἓνας καί μόνος πού δέν Τόν φοβᾶται. Ἀπό ὀλόκληρη τήν περιοχή ἓνας καί μοναδικός λαχταράει νά εἶναι κοντά στό Χριστό, νά προσκολληθεῖ στόν κύκλο τοῦ Ἰησοῦ, νά Τόν ἀκολουθήσει στίς ἄγνωστες διαδρομές Του. Αὐτός ὁ ἓνας εἶναι ὁ πρῶην δαιμονισμένος. Ταπεινώθηκε, ἐξευτελίστηκε καί ταλαιπωρήθηκε ἀπό τή λεγεώνα τῶν δαιμονίων πού εἶχαν φωλιάσει στήν ὑπαρξή του. Τώρα, πού βρῆκε τόν Ἐλευθερωτή καί μεγάλο Ἰατρό, δέ θέλει νά Τόν χάσει. Θέλει νά

μείνει μαζί μέ τό Διδάσκαλο. Ὁ Ἰησοῦς, ὅμως, δέν ζητάει ὀπαδούς. Δέν στηρίζεται στήν ποσότητα τῶν μαθητῶν Του. Ὁ Ἰησοῦς δέν εἶναι ὑπέρ τῶν πολλῶν. Εἶναι ὑπέρ τῶν ἐκλεκτῶν.

Στό πρόσωπο τοῦ πρώην δαιμονισμένου δέν βλέπει ὁ Κύριος ἕναν ἀκόμη μαθητή καί ἀκόλουθο. Στό πρόσωπο τοῦ πρώην δαιμονισμένου βλέπει ἕναν πολύτιμο ἀπόστολο. Ἔτσι, ἀντί νά τόν κρατήσει κοντά Του, τόν ἀποστέλλει κατευθεῖαν γιά ἱεραποστολή καί κήρυγμα. Οἱ ὁδηγίες πού τοῦ δίνει εἶναι ἀπλές καί σαφεῖς: «διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός».

Δέν θέλει νά κηρύξει θεωρίες. Δέν ζητάει ἀπό τόν εὐεργετημένο πρώην δαιμονισμένο νά φιλοσοφήσει. Τοῦ ζητάει νά πεῖ καί νά διακηρύξει τήν ἐμπειρία του. Ἡ ἀποστολή πού ἀναθέτει ὁ Χριστός σέ κάθε ἀπόστολο καί ἐργάτη τοῦ εὐαγγελίου Του εἶναι νά καταθέσει τό βίωμά του. Ὁ Κύριος δέ θέλει νά ὁμιλοῦμε στούς ἀνθρώπους μέ λόγια. Δέν ζητάει νά παρουσιάσουμε τό πρόσωπό Του στούς ἀνθρώπους. Αὐτό πού θέλει εἶναι νά ὁμιλοῦμε γιά τά ἔργα Του. Νά διακηρύττουμε τίς εὐεργεσίες Του. Νά ὁμολογοῦμε αὐτά πού ἔχουμε ἀπολαύσει καί

ἔχουμε εἰσπράξει ἀπό τήν παρουσία μας κοντά Του. Ὃταν διηγηθοῦμε τίς ἀμέτρητες εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας, τότε τά ἔχουμε πει ὅλα. Ἡ ὁμολογία τῶν ἔργων καί τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι δοξολογία καί εὐχαριστία γιά τόν Κύριο καί ἐξαιρετικά πρακτική βοήθεια γιά τούς ἀνθρώπους. Τίποτε ἄλλο δέν βοηθάει τόσο τούς ἀνθρώπους ὅσο τό ν' ἀκοῦνε τίς ἐμπειρίες τῶν συνανθρώπων τους. Ἡ ζωή σφραγίζεται ἀπό τό παράδειγμα πολύ περισσότερο καί καλύτερα ἀπ' ὅτι ἀπό τά λόγια.

Ὁ πρῶην δαιμονισμένος μπορεῖ νά ἔχασε τή συναναστροφή μέ τό Χριστό, κέρδισε ὅμως τό μισθό τῆς ὑπακοῆς καί τή μεγάλη εὐλογία τῆς ἱεραποστολῆς. Ὁ Κύριος δέν τόν ἔστειλε σ' ἕνα εὐκολο καί φιλικό περιβάλλον. Τόν ἔστειλε νά μιλήσει γιά τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ σέ ἀνθρώπους πού ἔδιωξαν τό Θεό ἀπό τή ζωή τους. Τόν ἔστειλε νά μοιραστεῖ τόν ἐσωτερικό του πλοῦτο, ὁ ὁποῖος εἶναι τά βιώματά του, μέ ἀνθρώπους πού ἀρνήθηκαν συνειδητά νά ἔχουν τέτοια βιώματα. Ὁ Χριστός ἀνέθεσε στόν πρῶην δαιμονισμένο τά πιό δύσκολα καί τοῦ στέρησε τά εὐχάριστα καί τά εὐκολα. Τό δύσκολο εἶναι νά δουλέψουμε γιά τό Χριστό. Νά

ἐργαστοῦμε καί νά κουραστοῦμε, γιά νά ὁμολογήσουμε τά βιώματα πού ἔχουμε ἀπό τήν ἀγάπη Του. Τό εὐκολο εἶναι νά εἴμαστε κοντά στό Χριστό ἀλλά ἄπραγοι. Εἶναι πολλοί οἱ χριστιανοί πού εἶναι τῆς θεωρίας καί καθόλου τῆς πράξεως. Εἶναι πολλοί πού λογαριάζονται ὡς πιστοί, ἀλλά δέν κάνουν κάτι γιά νά τό ἀποδείξουν. Ὁ Κύριος δέν ἐπέτρεψε στόν πρῶην δαιμονισμένο νά Τόν ἀκολουθήσει, διότι τόν ἔβαλε νά δουλέψει. Ὁ ἀληθινός πιστός δέν καταξιώνεται ἀπό τήν πίστη του, ἀλλά ἀπό τήν ὁμολογία τῆς πίστεως του. Ἡ δυσκολία στήν ὁμολογία αὐτή βρίσκεται στό ὅτι ὁ πιστός πρέπει νά καταθέσει τίς ἐμπειρίες του ἀπό τίς εὐεργεσίες καί τίς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ καί ὄχι ἀπλῶς τίς ἀπόψεις του περί τοῦ Θεοῦ.

Γιά νά κατατεθοῦν οἱ ἐμπειρίες ἀπό τίς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ προϋποτίθεται ὅτι ὑπάρχει τό βίωμα τῆς ἀγάπης καί τῆς ζωντανῆς σχέσης μέ τό Θεό. Ἄρα, γιά τή σωστή ὁμολογία πρέπει πρῶτα, νά ὑπάρχει σωστή καί ζωντανή σχέση μέ τόν Κύριο. Ὅποιος, λοιπόν, ἀγαπάει τούς ἄλλους καί θέλει νά κηρύξει σ' αὐτούς τήν ἀλήθεια, θά κρατάει τή σχέση

του μέ τήν ἀλήθεια ζωντανή, γιά νά μπορεί νά
ὁμολογεῖ τά βιώματά του ἀπό τή σχέση αὐτή.

Ὁ Κύριος λέγει στόν πρῶην δαιμονισμένο:
«διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός». Δέν τό λέγει μόνο
σ' ἐκεῖνον. Αὐτή τήν ὁδηγία τήν ἀφήνει ὁ Κύριος ὡς
παρακαταθήκη σέ ὅλους μας. Ὅφείλουμε νά διηγού-
μαστε τίς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας. Τό
ἀμέτρητο ἔλεος καί ἡ ἀπέραντη ἀγάπη Του δέν
πρέπει νά μένουν μυστικά καί νά θάπτονται στό
χρονοντούλαπο τῆς λησμοσύνης. Γι' αὐτό ἄς
κρατοῦμε αὐτή τή σχέση μέ τό Χριστό ζωντανή μέσ'
ἀπό τά μυστήρια καί τόν πνευματικό ἀγώνα, γιά νά
μπορεῖ ἡ ὁμολογία μας νά εἶναι ἀληθινή καί μέ
οὐσιαστικό περιεχόμενο. Ἔτσι θά εἰσπράττουμε πά-
ντοτε τίς ἄπειρες εὐλογίες Του. Ἀμήν.